

היום נלמד בעזרת ה':

יומא דף יט

שתי לשכות היו לכהן גדול בבית המקדש. אחת לשכת פרהדרין בה היה ישן, והשניה לשכת בית אבטינס בה היה לומד את עבודת הקטורת. לשכת אחת היתה בצד צפון והשניה בצד דרום, רב פפא מוכיח מסברא באיזו צד היתה כל אחת מהן.

6 לשכות היו בעזרה:

3 לשכות **בצד דרום**: 1. לשכת המלח 2. לשכת הפרווה – מעליה היה בית טבילה קדוש בקדושת העזרה לצורך טבילת הכהן הגדול ביום הכיפורים ('ורחץ את בשרו במים במקום קדוש'). 3. לשכת המדיחין.

3 **בצד צפון**: 1. לשכת העץ-היא **לשכת כהן גדול** (כפי שהסביר אבא שאול) 2. לשכת הגולה 3. לשכת הגזית.

7 שערים היו בעזרה:

3 **בצד דרום**: 1. שער הדלקה 2. שער הקרבן 3. שער המים – מעליו היה בית טבילה בנוי בעובי החומה מחוץ לקדושת העזרה. בבית טבילה זה היה טובל הכהן הגדול בימי המילואים בכל בוקר, לפני תחילת העבודה בבית המקדש (הכניסה לעזרה מצריכה טבילה קודם לכן, טבילה זו נעשתה במקוה זה העומד במקום חול).

1 **במזרח**: שער ניקנור (לצידו שתי לשכות נוספות מימין ומשמאל).

3 **בצד צפון**: 1. שער הניצוץ 2. שער הקרבן 3. שער בית המוקד.

לשכה נוספת היתה בעזרה **לשכת כהן גדול** בדרום ליד בית הטבילה שמעל שער המים.

- ראה תרשים בסוף -

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור

052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

רב פפא מוכיח שלשכת פרהדרין בה ישן הכהן גדול היתה בדרום צמודה לבית הטבילה החול שעמד מעל שער המים. דבר זה היה חוסך לכהן הליכה מיותרת.

שכך היה סדר יומו: בבוקר היה קם וטובל במקווה הצמוד ללשכתו (לשכת פרהדרין), לאחר מכן הולך את כל העזרה לצד דרום - ללמוד את עבודת הקטורת בלשכה השניה שלו (לשכת בית אבטינס) שהיתה ממוקמת שם. לאחר מכן הולך לעבוד בבית המקדש. לפנות ערב היו מזים עליו מאפר פרה, לאחר מכן היה הולך לטבול בבית הטבילה החול בצד דרום, ואז נכנס ללשכתו (לשכת פרהדרין) הסמוכה לישון.

אבל אם נאמר שלשכת פרהדרין היתה ממוקמת בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום - נמצא שבסוף היום היה צריך הכהן ללכת פעם נוספת את כל העזרה, בכדי לשוב מבית הטבילה שהיה בדרום, ללשכת פרהדרין שהיתה בצפון.

הני כהני שלוחי דרחמנא: הכהנים נחשבים לשליחיו של הקב"ה ולא של מקריבי הקרבנות, מכיון שכל כוחו של השליח הוא רק מהמשלח, ואם לישראל אין כח להקריב את הקרבן לא יתכן שלכהן שליחו יהיה כח, אלא שלוחי דרחמנא הם. משכך קשה על זקני כהונה שאמרו לכהן הגדול 'ואתה שלוחנו ושלוח בית דין'.

שלא יתקן מבחוי: הצדוקים (הכופרים בתורה שבעל פה) למדו את הפסוק המדבר על ההקטרה ביום כיפור כפשוטו 'כי בענן אראה על הכפורת' – הכהן יכנס לקודש הקודשים לאחר שנתן את הקטורת על הגחלים ואלה עשנן הקטורת. אך חז"ל למדו מהפסוק 'ונתן את הקטורת על האש לפני השם' שנתנית הקטורת על הגחלים נעשית בתוך קודש הקודשים.

מתני ליה רב חנן... א"ר זכריה בן קפוטל: רב חנן בר רבא שנה את דברי התנא המובא במשנתנו כ'רבי זכריה בן קפוטל'. רב ששמע את הדברים סימן לו בידו את האות ב' כלומר שהגירסה הנכונה היא 'בן קבוטל'. הגמרא מבררת מדוע רב הוצרך להשתמש ברמיזה?

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור
052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

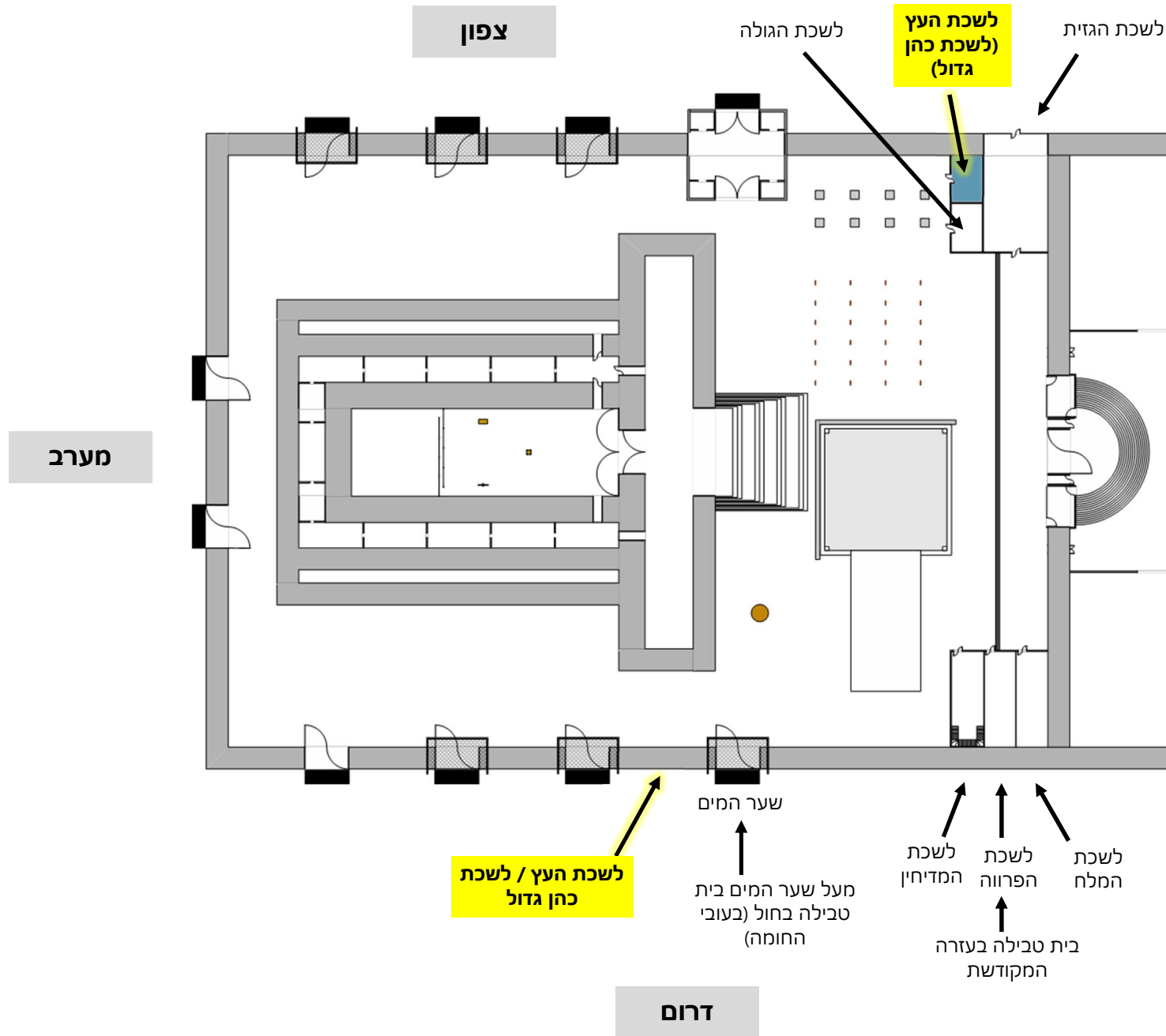

בם יש לך רשות לדבר: בדברי תורה ולא 'בדברים אחרים' – הכוונה לשיחת הילדים וקלות ראש. וכך גם לא ב'שיחת חולין' – דברי הבאי ושחוק (כפי שפירש רש"י בסוכה כ.ח.).

משנה: ביקש להתנמנם: החשש היה שמא ירדם הכהן ויראה קרי בתוך שנתנו, ואז יטמא ולא יוכל לעבוד.

גמרא: צרתא דדא: האצבע הסמוכה לאגודל (היא 'אצבע' בלשוננו) שהיא צרתה של האגודל (כמו שתי נשים נשואות לבעל אחד שהן צרות זו לזו). (כמו שאנו יודעים לעשות 'אצבע צרידה' עם 'האמה' אבל אל עם 'האצבע').

אחוי קידה: הכהן היה עושה פעולה התרעננות מחודשת ולא פשוטה (=על חדת). הוא היה עומד, מתכופף עד הרצפה ברגליים ישרות, נועץ את אגודליו בארץ, נושק לרצפה ועומד חזרה.

<https://he.wikipedia.org/w/index.php?curid=227859vm>

הציור באדיבות ויקיפדיה, הכיתוב נעשה ע"י הוצאת "אור הספר התורני"